

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 44. Remense concilium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIII. aut hæc permissu Episcoporum aliquan-
 A. C. 1287. templum interdicto, ipse anathemate af-
 ficiatur. Hæc sunt præcipua concilii
 Mediolanensis decreta.

§. XLIV.

Remense concilium.

*Marlot to. 2.
 p. 579.*

Episcopi Franciæ magna privilegia per
 Summos Pontifices Religiosis Men-
 dicantibus concessa indigne tulerant, ut
 liquet ex epistola, quam Guilielmus Fla-
 vacurtius Archiepiscopus Rothomagensis
 Archiepiscopis trium provinciarum suæ
 confinium, Petro Remensi, Ægidio Se-
 nonensi, ac Joanni Turonensi scripsit, ubi
 sic loquitur. Assidue nobiscum reputa-
 mus pericula cunctis Præsulibus immi-
 nentia a litteris, per quas Fratres Præ-
 dicatores Minoresque copiam concionan-
 di, confitentibus dandi operam, & pœ-
 nas injungendi a Papa impetrarunt.
 Idcirco post maturam deliberationem
 cum Præsulibus, quos nuper potuimus
 Parisiis invenire, nobis videtur opus, ut
 in diem S. Remigii Metropolitæ suum
 quisque concilium convocent, in quo
 non Episcopi modo, verum etiam Orato-
 res Collegiorum, Abbates, Decani ruris,
 & alii Ecclesiastici probi doctique con-
 sultationem, & communem habeant consul-
 tationem, quænam ineundæ sint viæ de-
 clinan-

clinandi discrimina nobis generatim omnibus instantia. Post hæc concilia Metropolitanæ quosdam Præsules ex quavis provincia deligent, qui hoc negotium sumptu communi gerant: nos enim haud invenimus adhuc Oratores, qui id suscipiant, nisi cum ipsis in Romanam curiam aliqui mittantur Præsules, cum Episcoporum præcipue hoc interesse dicant. Fuit autem Parisiis ultimo statutum, ne Fratres Mendicantes nostris in diocesisibus interim suis privilegiis uti patemur, quia his tribuerent sensum, de quo Papam cogitasse vero simile non esset; & quia his in materiis per jus nobis liceret expectare mandatum alterum. Dabat die Mercurii post festum S. Petri primo Julii anno 1282. Præsulum conventus, cujus mentio hic fit, erat habitus 6 Decembris an. 1281.

Sæcul. XIII.
A. C. 1287.

Sup. Lib. 87.
p. 59.

Petrus Barbetus Archiepiscopus Remensis non est tam cito executus consilium Rothomagensis Archiepiscopi: nec nisi per iteratas suorum Parochorum querimonias coæctus, anno 1287 tandem concilium congregavit suum, cui aderant Robertus Laudini, Thomas Bellovacæ, Guido Novioduni, Guilielmus Ambiani, Galterus Silvanecti, Jacobus Tarrannæ, ac Michaël Tornaci Episcopi omnino septem cum Oratoribus Sueffionensis, & Cameracensis Episcoporum.

Hoc

Sæcul. XIII.

A. C. 1287

to. 11. Conc.

p. 1137.

Hoc in concilio epistola synodica fuit confecta in hanc sententiam. Haud ignoratis magnam controversiam nos inter & Fratres Prædicatores Minoresque natam ex concessa iis per Martinum IV copia audiendi sacras confessiones, cui sensum tribuunt manifeste contrarium iuri communi, conciliis, decretis Paparum, ac menti datoris ipsius. Hinc ortæ sunt multæ offensiones, & animarum pericula, quarum rationem Deo reddere debemus. Jam sæpius illos, ut desisterent a coeptis, nec functiones Episcoporum agerent, amice inducere tentavimus; sed frustra. Igitur in diem lunæ S. Michaeli sacram nobis convocandum Remos erat concilium provinciale, in quo concorditer statuimus id negotium in curia Romana persequi, donec ibi prorsus expediretur. Et quia id sumptui nobis erit, consensimus, ut eam ob causam intra Pascha nos Archiepiscopus & quivis ex Episcopis nostris Suffraganeis nostrorum hujus anni proventuum vicessimam solvamus; atque singuli provinciae Abbates, Priores, Decani, Collegia, & Parochi centesimam dependant. Hæc litteræ dabantur die S. Remigii prima Oct. 1287.